

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΑΘΗΝΩΝ ΤΟΥ 1936

Πρό 50 ετών ο Δημ. Τόφαλος ολυμπιονίκης

Λεωφορεία Πούλμαν θ' άποκτήσῃ ὁ Βόλος

Ὁ Βόλος πρόκειται νὰ ἀποκτήσῃ λεωφορεία «Πούλμαν» διὰ τὴν γραμμὴν πρὸς Ἀθήνας. Ἐκπρόσωποι τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορευοῦντων ἀνέπτυξαν εἰς τὸν ἐκ Βόλου ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ πῆρ πρῶτον ὑπογραφήν κ. Ἀποστολίδου τὸ αἴτημα περὶ τοποθετήσεως τουριστικῶν λεωφορείων «Πούλμαν» εἰς τὴν γραμμὴν Βόλου—Ἀθηνῶν, ὅποτε θὰ ὑπάρχῃ καλύτερα ἐξυπηρέτησις τοῦ ἐπιβατικῆς οὐλοῦ.

Ὁ κ. Ἀποστολίδης ὑποσχέθη, ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα τοῦτο. Προβλεπεται, ὅτι εἰς τὴν γραμμὴν Βόλου—Ἀθηνῶν, εἶναι δυνατόν νὰ τοποθετηθῶν περὶ τὰ 10 λεωφορεία «Πούλμαν». Διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν λεωφορείων τούτων δεῖν νὰ συμφωνήσῃ οἱ μέτοχοι τοῦ 29ου ΚΤΕΛ διὰ νὰ διαχωρίσῃ τὴν γραμμὴν Βόλου—Ἀθηνῶν ἀπὸ τὰς ὑπολοίπους τοῦ Ταμεῖου.

Εὗρηκε τὸν ἀδελφόν της μετὰ 34 χρόνια!

Εἰς τὴν Τρίπολιν ἐγενε κατ' αὐτὰς μίαν δραματικὴν συνάντησιν:

Ἡ κα Μαρία συζ. Ραφαήλ Μελλίδου τὸ γένος Κεκιλογλου ἀνεβρε τὸν ἀδελφόν της Ἰωάννην, ὕστερα ἀπὸ χωρισμὸν 34 ἐτῶν! Εἶχον χαθῆν κατά τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν. Ὁ Ἰωάννης Κεκιλογλου, τότε 5 ἐτῶν, ἀνευρέθη ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν εἰς ἓνα νοσοκομεῖον τῆς Σαμφούνοης καὶ μετὰ τὸ 1929 ἐγκατεστάθη εἰς Κασάλαν.

Ἐκείνην ἡμέραν λέγει—ἀκούσα στὸ Ραδιόφωνον ὅτι κάποια Μελλίδου τὸ γένος Κεκιλογλου ἀναζητεῖ τὸν ἀδελφόν της. Κατάλαβα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀδελφῆς μου καὶ ἐπέστεινα νὰ τὴν συναντήσω. Τώρα εἶμαι εὐτυχὴς καὶ δοξάζω τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐτυχίαν μου αὐτῆν.

Δὲν δίδουν νερὸ στὸ χωριὸ πού διψᾷ

Οἱ κάτοικοι τῆς Βλαχέρνας (Γορτυνίας) εὐρσκοῦνται εἰς ῥῆξιν μετὰ τὴν κοινότητα Λεβιδίου, διότι οἱ κάτοικοι τῆς δευτέρας, ἔχοντας 1500 κubi-κὰ μ. ὕδατος τὸ 24ωρον, ἀρνοῦνται νὰ δώσουν, ἐπὶ πληρωμῇ, ὀλίγον ὕδωρ εἰς τὴν διψῶσαν κοινότητα.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Βλαχέρνας κ. Μιχ. Παυλοῦς ἀναφέρει εἰς ἐπιστολὴν τὴν ὅτι τὸ χωριὸν τοῦ ἔχει 1200 κατοίκους μετὰ 5000 ζῶα καὶ ὑποφέρουν ἀπὸ δίψαν, ἐνῶ ὁ ἀγῶνὸς τοῦ ὕδατος γινοῦται τῆς γειτονικῆς κοινότητος περὶ μίαν ἀπὸ τὰ δικά τους ἀλύγια! Καὶ γράφει:

«Οἱ κάτοικοι Λεβιδίου πολ-

Τὰ «καλὰ τῶν Πατρῶν» μετὰ τὸν ὕδωρσολῆνας

Ἡ Χίος ἀντιμετωπίζει—8-πὺς πρὸ 20 εἰς τὴν πόλιν μας—πρόβλημα ὕδρευσεως, διότι τὸ ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν συμφωνεῖ νὰ ἀπαλλάξῃ ὁ Δημ. Χίου τὸν δασμὸν διὰ τὴν παραλαβὴν συνδέσμων ὕδρωσιν, οἱ ὅποιοι, ἔτσι, μένουσι εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἐκ. Τελευσιῶν. Τὸ χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι τὸ ἴπυργεῖον ἀρνεῖται παροχὴν ἀτελεῖας διὰ τοὺς συνδέσμους ὕδρωσιν, ἐνῶ ἐδόθη ἀτελεῖα διὰ τοὺς ὕδωρσολῆνας! Διὰ τὴν μὴ παροχὴν τῆς ἀτελεῖας, τὸ ἴπυργεῖον ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἀναγκαιότητα προστασίας τοῦ ἐλληνικοῦ ἐργαστασίου παραγωγῆς συνδέσμων ὕδρωσιν, παρὰ τὸ ὅτι τὸ ἐν λόγω ἐργαστασίου πέραν τῆς ποσοτικῆς του ἀνεπαρκείας δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὴν σημεῖομενῆν ζήτησιν.

Ὁ ἔμπορος χαοῖς ἦτο πολὺ γενναιοδωρὸς...

Ἡ Ἀσφάλεια τῆς Καθάριας συνέλαβεν ἓνα χαοῖς ἔμπορον, ἐξ αἰτίας τοῦ... γενναιοδωρίας του.

Πρόκειται περὶ τοῦ Νικ. Ἀθανασίου, 36 ἐτῶν, ὑποδηματοποιῆ (εἰς παράγκαν). Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα παρετήρησαν ὅτι εἰς τὸ οὐρεῖον εἶχε πάντοτε ἀρκετὴν ποσὴν καὶ ἐπλήρωνεν αὐτὸς τὰ ποτά. Ἐπίσης εἶχε δωρηθεῖ ζεύγη ὑποδημάτων εἰς διαφόρους «γυναῖκας. Αἱ δαπάναι αὐτῆς ὑπερβολικαὶ διὰ τὸ πτωχὸν τοῦ βαλάντιον ἐνεβάλαν εἰς σκέψεις τοῦς ἀστυνομικοῦς οἱ ὅποιοι κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οὗτος ἐπρεπε νὰ ἐκχάσῃ τοὺς πόρους.

Ὅταν μετέβησαν εἰς τὴν παράγκαν καὶ τὸ ἀνεκρίνωσαν ὅτι θὰ ἐνήθρουν ἐρευνᾶν, ἐγένετο πειλοδὸν καὶ ἤρξατο νὰ φωνάζῃ ὅτι θὰ ἀπαρτηρῆθῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα κλπ., ἐπὶ τὸν ἐκαταλήξῃ ἀπὸ νὰ μὴ φέρεται ὅπου θέλετε, διὸ μὴ σὺ μαγαζὶ μου ποὺ εἶναι ἐκκλησιαστικόν. Ἐκ τούτου τὰ ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας ἐναγῆθησαν εἰς τὴν ὑπόνοιαν τῶν, ὅτι εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ ἐκρούπητο ποσότης χαοῖς καὶ ἤρξατο νὰ ἐρευνῶσιν, ὅπῃ τὴν ἀγωνιώδη παρακολούθησιν τὸ δρᾶσόν, ὅστις μόλις ἀνεκαλύφθη, κάθωθεν μίαν σαβίαν τοῦ πατώματος, ἡ ποσότης τῆς φθοροποιήσῃ κόπης, ἐπέσει ὡς ζωντανὸν πτώμα ἐπὶ μίαν καρέκλα καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

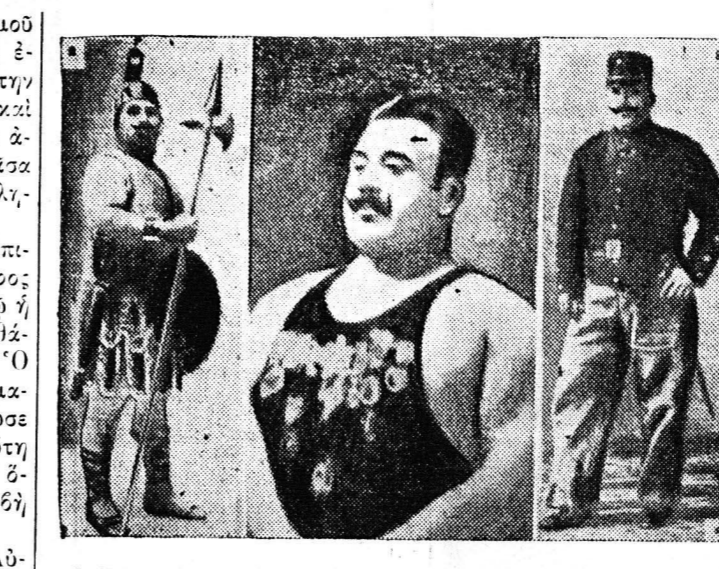
Ἡ προχθεσινὴ ἐναρξίς τῶν ἐπετεινῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων φέρει στὴν μνήμη τοῦς Ὀλυμπιακοῦς ἀγῶνας τοῦ 1906, τότε ποὺ ὁ Πατρινοῦ πρωταθλητῆς Δημήτριος Τόφαλος ἐτίμησε τὰ ἐλληνικὰ χρώματα καὶ ἐδόξασε τὴν γενέτειρά του, ἀναδειχθεῖς Ὀλυμπιονίκης εἰς τὴν ἀραν δαρῶν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Ἀλλὰ ἄς μεταφερθοῦμε μισὸ αἰῶνα πρὶν...

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ τοῦ 1906 ἄρχισαν τῆς 9 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους αὐτοῦ, ἡμέρα Κυριακή. Ἡ ἀρσις βαρῶν, ἔγινε τῆς 13 Ἀπριλίου, πέμπτη ἡμέρα τῶν ἀγῶνων. Ἡ φῆμη τοῦ Πατρινοῦ πρωταθλητῆ ἦταν μεγάλῃ σ' ὅλη τὴν χώρα. «Οἱ ἠλιπύζαν με δεδακνίτητα εἰς χάρεις στὴν μυϊκὴ δύναμη τοῦ Τόφαλου, ἡ κυανόλευκος θ' ἀνυψοῦτο εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦ Σταδίου, ὅπου μετὰ τὸ τέλος καθέ ἀγωνίσματος ἐκυμάτιζε ἡ σημαία τῆς χώρας τοῦ πρώτου Ὀλυμπιονίκης. Ἡ δεδακνίτης ἦτο ἀπὸ τὴν δὲν ἐμείωνε καθόλου τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ προκαλοῦσε τὸ ἀγῶνισμα τοῦς φιλάθλους τοῦ 1906. Δημοσιογράφος τῆς ἐποχῆς περιγράφον τὸν θρίαμβον τοῦ Τόφαλου σημειοῦν ἐξ ἄρχης:

«...Πληρὲς τὸ στάδιον κόμου ὅστις ἐσπευσεν ἐκεῖ μετὰ μίαν ἀγωνίαν, ἂν ὁ Ἕλλην πρωταθλητῆς Τόφαλος, ὅστις θύεωρετο μέχρι τοῦδε ἀκαταγώνιστος, θὰ ἦτο ὁ νικητῆς ἢ θὰ ἦτατο ὁπὸ τοῦ ἀφῆνης ἀναφανέντος δεινοῦ ἀντιπάλου του, τοῦ Ἀυστριακοῦ Στάινμπαχ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κόσμος μετ' ἀδιαφορίας σχεδὸν ἐβλεπε τὸ ὄρατον ἀγῶνισμα τοῦ ἀνοκτισμοῦ, εἰς ὃ ἔλαβον πλεῖστοι ἀθληταὶ μέρος».

Ἐξ παρακολούθησόμε τῶν ῥα τῆν διεξαγωγῆν τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὴν ἴδιαν περιγραφῆν:

«...Ἐν τῷ μεταξύ ἤρξατο τὸ τῶσον ἐναγωνίως ἀναμενόμενον ἀγῶνισμα τῆς ἀρσεως βαρῶν. Ἀμὰ τῆ ἐναρξίς τοῦ ἀγῶνισματος τούτου εἶχεν ὑποβάλλει ὁ Τόφαλος τὴν ἐνστάσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς ἀθλητάς νὰ ὑψώσῃ τὰ ὄρατ' ἐγγίζοντα αὐτὰ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καθ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ῥητῶς ἀπαγορευέ-

Ὁ ΤΟΦΑΛΟΣ. Εἰς τὸ μέσον, ἡ ἐνοσάρκωσις τῆς ἐλληνικῆς ἀλῆς. Μετὰ τὸν πλῆθος τῶν μεταλλίων νίκης. Δεξιὰ ὡς στρατιώτης τοῦ ἐλληνικοῦ πεζικοῦ. Ἀριστερὰ ὡς ἀρχαῖος ὀπάτης.

καλέσε μεγάλον ἐνθουσιασμὸν καὶ ὁ Ὀλυμπιονίκης ἀπεθεώθη. Ἰσοῦ πῶς περιγράφει μίαν ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς τὰς λαϊκὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Πατρινοῦ πρωταθλητῆ:

«Ἦν νικητῆν τοῦ ἀγωνισμοῦ τῆς ἀρσεως βαρῶν δι' ἑκατέρας τῶν χειρῶν ἀνωψώσας βάρος 75,5 χιλιογράμμων.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐδῶ ὅτι ἡ ἐπίδοσις τοῦ Τόφαλου (142,4 κιλά) ἦταν ρεκόρ ποῦ δίκαια φλέκτρισε τὰ πλῆθη τῶν φιλάθλων, ἀν' ἡλθῆν ὅτι ἔψην ὅτι εἰς τοὺς Ἀ Ὀλυμπιακοῦς τοῦ 1896 ποῦ ἐγέναν ἐπίσης στὴν Ἀθήνα, ὁ Ὀλυμπιονίκης Γένεσον (Δανός) ἀνύψωσε βάρος μόνον 111,5 κιλῶν.

Ἡ νίκη τοῦ Τόφαλου ἐπρο-

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

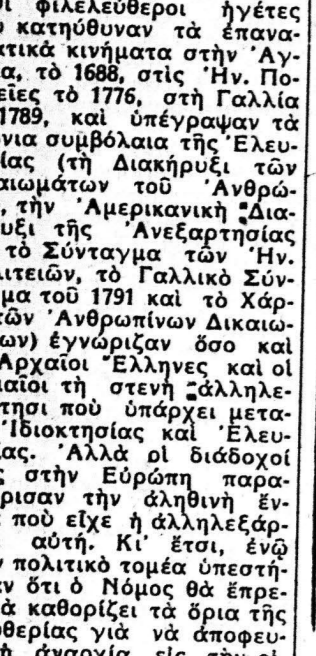
ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χεῖα γιὰ νὰ μορφοῦν μόνος του δική του γνῶμη.

1. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΙΟΚΤΗΣΙΑ

Οἱ φιλελευθεροὶ ἡγέτες ποὺ καθύθησαν τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα στὴν Ἀγγλία, τὸ 1688, στὴν Ἡν. Πολιτεῖα, τὸ 1776, στὴ Γαλλία τὸ 1789, καὶ ὑπέγραψαν τὰ τὴν ἀλύγια συμβόλαια τῆς Ἐλευθερίας (τῆ Διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, τὴν Ἀμερικανικὴν Διακήρυξις τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τὸ Σύνταγμα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τὸ Γαλλικὸ Σύνταγμα τοῦ 1791 καὶ τὸ Χάρτη τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων) ἐγγῶνισαν ὅσο καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν στενὴν ἀλληλεγγύη ποὺ ὑπῆρξε μετὰ τὴν Ἰδιοκτησίας καὶ Ἐλευθερίας. Ἀλλὰ οἱ διάδοχοί τους στὴν Εὐρώπῃ παρενόησαν τὴν ἀληθινὴ ἐννοία ποὺ εἶχε ἡ ἀλληλεγγύη αὐτῆ. Κι' ἔτσι, ἐνῶ στὸν πολιτικὸν τομέα ὑπεστήριζαν ὅτι ὁ Νόμος θὰ ἐπρεπε νὰ καθορίζῃ τὰ ὄρια τῆς ἐλευθερίας γιὰ νὰ ἀποφύγῃ ἡ ἀναρχία, εἰς τὴν οικονομικὴ ζωὴ ἐκπρόρρησαν ὅπῃ τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας στὴς οικονομικὰς ἐπιδηλώσεις τοῦ ἀτόμου. Ἐπὶ πλείον, ἀντὶ νὰ κτηθῶσιν στὴν ῥίκα τῆς συνθήκης ποὺ οὐσιαστικὰ ἀπέκλειον ἓνα μεγάλο πλῆθος πολιτῶν ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτησίας, ἐβασάνον ὅσον τὸ σῆμα ὅτι ὀσπῆρα πῶς ἡ ἀνελευθερία, ἡ ἀναρχία, οἱ οικονομικὲς κρίσεις ἦταν κατ' ἀναπόφευκτον ἀνὰ τὸς νόμους τῆς φύσεως.

Εὐτυχισμένη στιγμή γιὰ τὸν ἐργάτη ὕστερα ἀπὸ τὸν μόχθον τῆς ἡμέρας. Ὁ ἐργάτης αὐτὸς ποὺ εἶναι μέτοχος στὴν ἐταιρεία ποὺ ἐργάζεται εἶναι ἡ μορφή τοῦ νέου «κεφαλαιοκράτου» τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

θεῖα του νὰ ἐξασφαλίσει μεγαλύτερα κέρδη ἐπιβαλλὲς συνθήκες σκληραβίας στὸ ἐργατὸν στοιχεῖο.

Στὸ δεύτερον ἡμισίον τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐνῶ ὁ φιλελευθερισμὸς—ἐσφαλμένα πιστευόμενος πῶς «ἐλευθερὸν οικονομικὸν ἐπάγει ἀσούδωτον οικονομικὸν ἐπάγει μισοκράτος μέτρα γιὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν ἀσθενέστερων τάξεων, ἐπαρυσισθῆκε ἓνα καινὸν πῶν κίνημα: ὁ Μαρξιστικὸς Σοσιαλισμὸς. Ὁ Σοσιαλισμὸς ἐπέτεθῃ κατὰ τὸν προνομίον ἢ ὀνόματι τῆς δημοκρατίας, κατὰ τῆς ταξικῆς κλιμακώσεως ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος, κατὰ τῆς ἐκμεταλλώσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπου ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρώπισμοῦ. Καὶ διεκήρυξε πῶς μὴ λύσει ἦταν ἡ ἀνατροπὴ τῆς καπιταλιστικῆς οικονομίας καὶ ἡ ἀντικαταστάσις τῆς μετὰ μίαν νέα μορφή

οικονομίας ποὺ θὰ ἐβασίζετο στὴν κollectιβιστικὴν ταχὴ καὶ χρησιμοποίησιν τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς. Οἱ πρόμαχοι τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἐγνώριζαν ἐξ ἴσου καλὰ τὴν στενὴν ἀλληλεγγύησιν ἰδιοκτησίας καὶ Ἐλευθερίας, γι' αὐτὸ καὶ ἀπόθησαν τὸ θέμα τῆς Ἐλευθερίας στὸ περιθώριον.

Οἱ Εὐρωπαῖοι καπιταλισταὶ, τρομοκρατηθῆναι ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ἐβασάνον κάθε ὑποστήριξις ὅτι ἄλλα πολιτικὰ—οικονομικὰ κινήματα ποὺ ἐβασίζοντο πῶς θὰ σεβασθῶν μὲν τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἐκρυβαν τὴν ἀντιπῆθεϊα τοῦς πρὸς τὸ καθῆστον τῆς ἐλευθερίας ποὺ εἶχε ἐπιτρέψει βέβαια τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Σοσιαλισμοῦ—ἀλλὰ ποὺ ἀποτελοῦσε ταυτοχρόνως καὶ τὸ θερμοκῆπιον μετὰ τὸ ὅποιο εἶχε ἀναπτυχθῆ καὶ γιγαντώσει ὁ καπιταλισμὸς.

Τὰ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἀντικατασταθῇ στὴν Εὐρώπῃ ὁ καπιταλισμὸς μετὰ τριῶν ἐίδων πολιτικο-οικονομικῶν συστημάτων. Ἐκεῖ ποὺ ὁ σο-

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΛΑΤΑΚΙΑ, ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ :

Εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν ΠΑΤΗΣΙΩΝ 46[#] ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, λίγα μέτρα ἀπὸ τὴν ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ εἰς τὸ Μουσεῖον, ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΤΑΚΙ ἡγοράσθη ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ τῆς Γενικῆς Κληρώσεως τοῦ Λαχείου Συντακτῶν, ἐνῶ διὰ τὸν πρῶτον, ἐπιφυλάσσεται ἄλλη ἀκόμη μεγαλύτερα ἔκληψις.

Τὸ ΠΑΛΑΤΑΚΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΥΧΕΡΟΥ : Καταλαμβάνεται τὸν γωνιαῖον τμήμα τοῦ Ἀ' ὁρόφου τῆς Πολυκατοικίας αὐτῆς, μετὰ πρὸς τὸν 17 μέτρον περιπέτον, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς 12 μέτρα κατὰ τὴν ἑξῆς καὶ 13 μέτρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλεῶς Ηρακλείου (ἐπὶ τοῦ κήπου τοῦ Μουσείου) ἐξ ὧν τὰ 8 1/2 μέτρα καταλαμβάνει δευτέρως μέγας ἐξώστης.

Τὸ ΠΑΛΑΤΑΚΙ τοῦ 2ου τυχεροῦ, ἀποτελεῖται ἀπὸ ΕΠΤΑ δωμάτια ἦτοι : Δύο, τὴν τραπεζαρίαν καὶ τὸ Λίβινγκ-Ροὺμ, ἐνοῦμενα εἰς μεγάλην αἰθουσαν διαμέτρον 7,25X4,20 μέτρον. Σαλόνι 4,20X3,75 μ. καὶ Γραφεῖον 4,30X4,50 μ. Καὶ αἱ τέσσαρες αὐτὰ αἰθουσαι καταλαμβάνουν τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων πρόσοψιν τοῦ Μεγάρου καὶ ἐνοῦνται εἰς ἓνα ἐνιαεῖον χώρον ὑποδοχῆς 15 1/2X3,75 μέτρον! Ἐκτὸς τῶν τεσσάρων αὐτῶν αἰθουσῶν ὑποδοχῆς : Τρεῖς μεγάλα ὑποδωμάτια διαστάσεων 4,30X3,70 μ. ἕκαστον. Καὶ τὰ τρία ὑποδωμάτια ἔχουν πρόσοψιν ἐπὶ τοῦ κήπου τοῦ Μουσείου μετὰ ἐξώστην ἐπ' αὐτοῦ, μήκους περιπέτου 12 μέτρον. Πέραν τῶν κυρίων χώρων τῶν 7 δωμάτων ὑπάρχουν ἐπίσης : Μέγας προχῶλ, τὸ κυρίως γῶλ διαστάσεων μ. 3,45X2,70, ὄφρις 1,70X2,20 μ. Κουζίνα 3,35X3,65 μ. Δωμάτιον ὑπηρεσίας διὰ δύο ἄτομα 3,50X2 μ. Δύο λουτρά πλήρη. Ἰδιαιτέρως τουαλέτα ὑπηρεσίας. Καὶ ἐσώχωρος ἀποθήκη εἰς τὸ ὑπόγειον.

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΣΙΣ : Ἡ ὅλη ἐπιθηλικὴ οἰκοδομὴ, χαρακτηρίζεται ὡς πολυτελεστάτης κατασκευῆς καὶ παρέχουσα ὅλας τὰς σύγχρονως ἀνεσεις. Τὰ πατώματα τῶν τεσσάρων αἰθουσῶν ὑποδοχῆς ἔχουν κατασκευασθῆ ἀπὸ παρὰ ψαρκοκκόζωλο Σλοβενίας. Τὰ πατώματα τῶν ὑποδωμάτων, εἶναι δρύϊνα (λωρίδες). Τὰ μωσαϊκὰ τῶν διαδρόμων ἀπὸ λευκῶν Εὐρωπαϊκῶν ταμῆντο. Τόχοι ἐλασχορωματισμένοι (Σαφρέδες) εἰς τὰς αἰθούσας ὑποδοχῆς. Δύο ἀναβατήρες (ἀσανεῖς) ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξυπηρετοῦν τὸν διαμέρισμα. Τέσσαρα ἐρμάτρια καὶ 1 πατάρι, πληροῦνται ἐξ ἀνεσεις τοῦ. Ἐπὶ πλείον : Κεντρικὴ θερμάνωσις, ἠλεκτρικὸν θερμωσίφωρον διὰ θερμὸν ὕδωρ, ἀερισμὸς, ἐσωτερικὸν τηλεφῶνον, ἐσωτερικὰ ἔγκαταστάσεις τηλεφωνικῶν καὶ ραδιοφωνικῶν γραμμῶν, ἄνετοι κοινόχρηστοι χώροι καὶ μεγαλοπρεπῆς εἰσοδὸς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, συμπληροῦν τὸ πραγματικὸν αὐτὸ παλατάκι.

Κυκλοφοροῦν αἱ Σειραὶ 6η καὶ 7η

(Δημοσιεύεται μόνον ἐνῶπις ἐπιθετικῆς ἐντολῆς τῆς Ἐνωσῆς Συντακτῶν Η. Ε. Α.)

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ : ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ : Πῶς ἀντιμετώπισαν οἱ Ἀμερικανοὶ τὰ προβλήματα τοῦ 20οῦ αἰῶνος